

bien overstiger Assuranceværdien, og derefter at udfinde, hvilken Værdi der i Kjøbenhavn kan antages i Gjennemsnit at udgjøre 1 Portion Grundtaxt og overensstemmende dermed regulere den udenbys Grundtaxt. Forøvrigt vil Forhøielse af Assuranceportionerne ikke faae nogen synderlig Indflydelse eller Betydning paa Skatten; thi, naar man endog gaaer ud fra, at Assurancesummene af samtlige Eiendomme i Kjøbenhavn ville stige med 10 Mill. og altsaa udgjøre 72 Mill., medens de for faa Aar tilbage ifkun udgjorde 62 Mill., saa vil det findes, at en saadan betydelig Forøgelse ikke vil forandre Værdien for en Grundtaxt-Portion i nogen mærkelig Grad. Ved Forøgelsen af Assuranceen maa man nemlig vel lægge Mærke til, at Portionernes Antal ogsaa stiger; at ovennævnte 10 Mill. danne 2000 Portioner, saa at der under Forudsætning af, at Grundtaxtportionerne endog forblive aldeles uforandrede, nemlig 11,288, medens Assurance-Grundtaxtportionerne stige fra 12,600 til 14,600, det samlede Antal Grundtaxtportioner altsaa 25,888. Men dividerer man dette Antal i 72 Mill., faaer man endog et usordealagtigere Forhold for Kjøbenhavn, idet Portionen kun kommer til at udgjøre omtrent 2800 Rd., det Modsatte af, hvad Fleertallet gaaer ud fra.

Endnu maa jeg tillade mig at bemærke, at naagt det er erkjendt saavel af Regjeringen som af Udvalget, at det er et rigtigt

Princip for Eiendommens Beskatning: at ligne denne efter Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, saa er dette Princip dog langtfra fulgt i det forelagte Lovudkast, i hvilken Henseende jeg kan henholde mig til, hvad Fleertallet i den Henseende har udtalt, baade med Hensyn til § 3 og § 5. Jeg skal imidlertid desuagtet ikke modsætte mig Lovudkastet, for at det Uretfærdige og Ubillige snarest muligt maa ophøre: at de udenbys Eiendomme fritages for at deeltage i den hele Communes Skatter og Afgifter, medens den anden Deel maa bære en saameget større Byrde, og i Betragtning af, at denne urigtige og til Tab for Hovedcommunen indførte Beskatning snarere maa lede til en Omregulering af de indenbys Eiendommers Ansættelse til Grundskat. Men, fordi jeg erkjender, at der bør foregaae en Omregulering eller Omordning af de indenbys Eiendommers Ansættelse til Grundskat, navnlig fordi det er at forudsæe, at denne Skat i Fremtiden vil stige ikke ubetydeligt, kan jeg dog ikke med Fleertallet være enig i, at denne Omordning vil kunne faae nogen Indflydelse paa de indenbys Eiendommers Beskatning, idet Udvæjningen af den nu stedfindende ulige og høist ubillige Fordeling i selve Kjøbenhavn hverken vil forhøie eller formindste Skattebyrden for de udenbys Eiendomme, naar samme Maalestof, som ovenfor viist, lægges til Grund for begge.

Kjøbenhavn den 10de November 1857.

Bjerring.

Driever.

Schou.

von Stöcken.

Wesely,

Formand og Ordfører.